

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatalának közleménye (2014. február 7.)

A Szellemi Tulajdon Nemzeti Hivatala (SZTNH) a HVG-ben 2014. február 6-án megjelent „Védjen meg téged!” című cikkekre válaszolva a következő tájékoztatást adja.

A HVG hetilap úgy közölte az adott cikket, hogy egyrészt a már sajtónyilvánosságot is kapott előzményekkel nem foglalkozott, azokat nem vette figyelembe, másrészt a megjelenés előtt kizárólag két irányított kérdés feltevésével kereste meg az SZTNH-t, ezen túl lehetőséget sem adva számára, hogy az ügy érdeméről kifejtthesse álláspontját, noha a hivatal ezt kellő időben, külön kérte. Emiatt a cikk egyoldalú, nem biztosítja a közvélemény hiteles, pontos tájékoztatását a sajtótól elvárható kiegyensúlyozottság és arányosság elve szerint.

A cikk megjelenése beleillik abba a botránykeltő, lejárató kísérletsorozatba, amely immár ötödik hónapja zajlik az SZTNH ellen, a „közérdekű bejelentő” szerepének a sajtó, egyes állami szervek és a közélet előtt történő eljátszásával. A megjelent cikk a „jó szándékú közérdekű bejelentő” meg nem értettségének és üldöztetéseinek téves beállítását alkalmazza, a valós tényeket valótlanságokkal vegyíti és a körülményeket hamis színben tünteti fel.

Az SZTNH az adott ügy kapcsán már két alkalommal a nyilvánosság elé lépett: 2013 októberében és novemberében. Mindkét alkalommal a média számára eljuttatott és a honlapján közzétett, ott folyamatosan olvasható közleményekben reagált a sajtóban megjelent állításokra, amelyek ugyanettől a „közérdekű bejelentőtől” származtak. Az SZTNH ismételten megerősíti, hogy azonosította a visszaéléssel potenciálisan érintett szabadalmi bejelentéseket. Megtette a szükséges hatósági bejelentéseket, felmérte a lehetséges következményeket és világossá tette, hogy a bejelentők oltalomszerzési igénye nem csorbulhatott, valamint felvette a kapcsolatot az érintettekkel.

Ilyen előzmények után és a Miniszterelnökséget vezető államtitkárnak a HVG cikkében is említett egyértelmű válaszát követően, csak botránykeltést és lejáratást célozhat, hogy az adott ügyet ismételten és új elem nélkül a nyilvánosság elé vitték.

A HVG-ben megjelent cikk minden, a tényeknek nem megfelelő, vagy hamis színben feltűnő állítására e közlemény nem tér ki. Néhány alapvető tényre, illetve összefüggésre fel kell hívunk a figyelmet az SZTNH-nak felrótt állítólagos hibák és mulasztások, illetve a „közérdekű bejelentő” eddigi magatartása tekintetében.

„eltussolási kísérlet”

Már a 2013. október 25-i közleményben szerepelt, hogy az SZTNH késlekedés nélkül megszüntette azt a biztonsági rést, amelyen keresztül a jogosulatlan adathozzáférés történt. Ezeket a tényeket a novemberben közzétett közlemény is tartalmazza. Ezen felül az SZTNH az összes jogosulatlan hozzáféréssel érintett bejelentőt megkereste és a szakmai képviselők számára többször, több fórumon tájékoztatást adott. Az SZTNH már 2013. szeptember 19-én megtette a jogszabályok szerint szükséges szakhatósági bejelentést és ismeretlen tettes ellen büntető feljelentést nyújtott be. Mindezek ismeretében már a cikk alcíme is minden alapot nélkülöz, amely „eltussolási kísérlet?”-re utal.

„honlapról való adatszivárgás”

Megtévesztő az az állítás, mely szerint a hivatal „bárki számára hozzáférhetővé” tette volna a nem-publikus szabadalmi iratokat. Az európai esetjog értelmében nem tekinthető a köz számára hozzáférhetőnek az interneten tárolt dokumentum, ha azt közhasználatú

keresőmotorral, egy vagy több kulcsszó alkalmazásával nem lehet megtalálni, illetve címsorból való keresés esetén a hozzá vezető url-címet ki kell találni. Az SZTNH-t ért informatikai támadás esetében a szóban forgó, nem-nyilvános dokumentumokat keresőmotor és kulcsszavak alkalmazásával nem lehetett megtalálni, mivel az alkalmazás által biztosított publicitás-ellenőrzés meggátolta ezt.

Az informatikai támadás egyértelműen rosszhiszemű, célzatos és szisztematikus volt. Az SZTNH tűzfalának log-file-jait elemezve bebizonyosodott ugyanis, hogy a jogosulatlan adatletöltésben két IP cím volt érintett, amelyeket iparjogvédelmi jártassággal bíró személynek kellett használnia. A log-elemzés arra is fényt derített, hogy a szisztematikus próbálkozás során szoros összefüggés volt az adott szintaktikájú url-címen keresztül való lekérdezésben érintett egyik IP cím és a cikkben megnevezett szabadalmi iroda által kezelt ügyek között. Ugyancsak tény, hogy 229 jogosulatlan letöltést ehhez az ügyvivői irodához kötődő IP címről (illetve ahhoz kapcsolódó munkaállomásról) végeztek. A másik IP cím akkor kapcsolódott be a jogosulatlan letöltésekbe, immár egy célprogramot alkalmazva, amikor a kísérletezés már eredménnyel járt.

„közjegyzői hitelesítés”

Nem felel meg a valóságnak a cikknek az az állítása sem, hogy *„nem titokban, hanem közjegyző jelenlétében nyitották meg a problémás oldalakat, úgy hogy minden letöltésről hitelesített jegyzőkönyvet vettek fel.”* A letöltések valójában titokban, számos esetben éjszaka történtek, és egyáltalán nem közjegyző jelenlétében. A közjegyzőnél csak a letöltések egy része került utólag bemutatásra. A letöltések ártó szándékát pedig az azóta eltelt idő történései igazolják.

„közérdekű bejelentő”

A közérdekű bejelentők védelme általános demokratikus jogelv, ez joggal illet meg mindenkit, aki valóban a köz javát szolgáló bejelentést tesz. Ettől azonban meg kell különböztetni azokat, akik nem köz-, hanem egyéni érdekből, illetve nem jobbító, hanem másokat lejárató szándékkal járnak el, rombolják a közbizalmat, pánikkeltésre alkalmas módon cselekszenek, mások adatait jogtalanul megszerzik és jogtalanul kezelik, azokat saját érdekeikre kívánják felhasználni. Az adott ügyben számos tény egyértelműen bizonyítja, hogy nem egy fennálló problémának a közjó érdekében történő megoldása volt a „bejelentői” cél, hanem éppen ellenkezőleg: a botránykeltés, egy közintézmény és vezetője lejáratása, még hozzá egyéni érdekből.

„bejelentő üldöztetése”

A való tények hamis színben való feltüntetése érhető tetten a cikk záró soraiban is, amelyek a szakmai és jogi önállósággal rendelkező hivatásrendi kamara fegyelmi eljárásaira utalnak és azt sugallják, hogy a közérdekű bejelentés miatt kerül kellemetlen helyzetbe a „bejelentő”. A valóság azonban más, és ezt a cikk szerzője kellő körültekintéssel és megfelelő tárgyilagossággal feltárhatta volna, ha nem kizárólag a „bejelentőt” hallgatja meg, hanem az érintett hivatásrendi kamarát is.

Az előzőekben a teljesség igénye nélkül, röviden bemutatott körülmények is egyértelművé teszik, hogy a megjelent cikk egyoldalú, a valóságtól eltérő, torzított helyzetismertetést tartalmaz, és emiatt a közvélemény hiteles, kiegyensúlyozott tájékoztatására alkalmatlan.

Budapest, 2014. február 7.